

[Ministeren for offentlige arbejder.]

godset med jernbanen; men der foregår også en masse godstrafik på de mindre linjer, hvor bilerne er jernbanedriften langt overlegne, netop fordi man, som det ærede medlem hr. Horn sagde, kan transportere tingene fra dør til dør. Jeg vil gerne være med til i udvalget at se nærmere på dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen forudsatte, at der fortsat ville være beskæftigelse for det personale, der bliver overflødig ved nedlæggelsen af og indskrænkningen af driften på disse baner. Dertil vil jeg gerne sige, at DSB har det princip og har haft det hele tiden, at man i den udstrækning, det er muligt, prøver at beholde det ansatte personale; det sker ved, at man ikke antager nye folk, men prøver at beskæftige dem, der måtte blive overflødig, andre steder. Men det kan ikke undgås, at der ved nedlæggelse af strækninger som dem, der her er tale om, kan være personale, der ikke kan anbringes andre steder, og der kan endelig også være personale, som ikke er indstillet på at flytte fra egnen. Derfor kan jeg ikke give nogen 100 pct.s garanti for, at det personale, som i øjeblikket er beskæftiget ved disse baner, også fortsat vil kunne finde beskæftigelse; men jeg kan sige, at statsbanerne gør, hvad der er muligt for at leve op til dette mål.

Det ærede medlem hr. Carl Nielsen kunne, som han selv konstaterede, nok mærke, at der ikke var megen tilslutning at hente til hans synspunkter i denne sag. Det ærede medlem forstår sikkert efter den anbefaling, lovforslaget har fået fra alle sider, at det vil være en håbløs opgave at kæmpe videre for banen fra Assens til Tommerup. Men jeg vil dog gerne gå ind på nogle af de ting, det ærede medlem har fremført.

Det ærede medlem sagde, at vejnettet ikke var i den stand, det skulle være i for at kunne tage den rutebilsdrift, der ville blive en følge af nedlæggelsen af banen fra Assens til Tommerup. Ja, det ærede medlem sagde det vel ikke så kategorisk, men det ærede medlem antydede, at vejene var for dårlige. Herom vil jeg gerne sige, at i den udstrækning, det er muligt at skaffe midler, må man selvfølgelig også, når man nedlægger baner, hvor der er et virkelig dårligt vejnet, fra statens side være indstillet på at yde

en indsats på disse områder, det er da helt givet; men i hvor stærk en takt det kan ske, kommer igen an på bevillingerne, og det kommer an på, fra hvor mange steder i landet der er bud efter pengene.

Det ærede medlem sagde også, at der var visse behageligheder i toget, som man ikke uden videre kunne overføre til rutebilerne — bl. a. nævnedes det ærede medlem toiletterne. Jeg vil give det ærede medlem ret i, at der er visse gener ved at overgå til rutebil fra togdrift; men på den anden side er der også visse fordele ved det. Det er jo sådan, at fordi bilerne kører langs vejene, vil publikum ofte have betydelig nærmere til en rutebilholdeplads end til en togstation; det ligger i sagens natur, at man ikke kan lægge stationerne så tæt, som man lægger rutebilholdstederne. Når man stiller biler og baner op over for hinanden, vil der altså være fordele og gener, som vel nogenlunde kan veje hinanden op.

Desværre er det sådan — det må jeg bedrøve det ærede medlem med — at 65-billetter ikke kan benyttes på rutebilerne. Vel sorterer rutebilsdriften i en vis udstrækning under de danske statsbaner, men der er jo også en række private ruter, og 65-billetterne gælder kun for statsbanernes jernbanestrækninger. Vi har tidligere behandlet spørgsmålet i forbindelse med nedlæggelse af andre baner; bl. a. privatbanelinjer, og statsbanerne er i og for sig indstillet på en ordning her; men det betinger, at amtsrådene og amtsrådenes trafikudvalg vil være villige til at gå ind i en forhandling om problemet, og det har ikke været muligt hidtil.

Ja, jeg tror, at jeg dermed har været inde på de væsentligste ting, det ærede medlem hr. Carl Nielsen fremdrog; men jeg kan altså ikke følge det ærede medlem i hans hovedbetragtning; at vi skulle lade være med at gennemføre det foreliggende lovforslag.

Til det ærede medlem hr. Diderichsen vil jeg kun, ud over at takke for tilslutningen, sige, at jeg kan ikke garantere fuldstændigt for, at den befordring, der ydes publikum, bliver lige så god som med jernbane. Det er, som jeg var inde på før, sådan, at rutebilkoncessionerne hører under amternes trafikråd, når det drejer sig om et enkelt amt; gælder det flere amter, hører det under landsudvalget. Her er ministeren sat fuldkommen ud af spillet, og derfor kan jeg kun sige,